

تأثیر روان شناسی مثبت نگر بر خلاقیت دانش آموزان ابتدایی شهر بندرعباس.

الهام رنجبری

کارشناسی ارشد روان شناسی تربیتی بندرعباس ناحیه ۱

علی نظری

کارشناسی ارتباطات اداره کل آموزش و پرورش استان هرمزگان

چکیده:

پژوهش حاضر به منظور تأثیر روان شناسی مثبت نگر دانش آموزان ابتدایی شهر بندرعباس انجام گرفته است. این پژوهش شبه آزمایشی با پیش آزمون و پس از آزمون و گروه کنترل بود. دانش آموزان دختر ابتدایی شهر بندرعباس تشکیل دهنده جامعه آماری پژوهش بودند. نمونه تحقیق شامل ۵۰ دانش آموز دختر پایه ششم بود که ۲۵ نفر برای گروه کنترل و ۲۵ نفر برای گروه آزمایش انتخاب شدند. گروه آزمایش به مدت سه ماه آموزش دیدند و در این مدت گروه کنترل هم به روش سنتی آموزش لازم را دریافت کردند. برای سنجش خلاقیت از پرسش نامه خلاقیت محقق ساخته توسط حسین چاری به عنوان پیش آزمون و پس از آزمون مورد استفاده قرار گرفت که با کوریانس تحلیل شد. نتایج نشان داد که روان شناسی مثبت نگر بر خلاقیت دانش آموزان دوره ابتدایی شهر بندرعباس تأثیر دارد. بنابراین، روان شناسی مثبت نگر نسبت به روش سنتی کارایی بیشتری دارد.

واژه های کلیدی: روان شناسی مثبت نگر، روش تدریس سنتی و خلاقیت

مقدمه

بازهور روان شناسی مثبت نگر صاحب نظران و پژوهشگران توجه خود را صرف بررسی توانمندی های انسان کردند و به جای توجه محض به تجارت یا تصورات منفی افراد به بررسی سازه هایی چون امید، معنویت، خوش بینی، قدردانی پرداختند. (اسنایدر، مک کولاف ۲۰۰۰ به نقل از ملکی و اعتمادی وفاتحی زاده، ۱۳۹۴).

روان شناسی مثبت گر به عنوان یکی از مهمترین تحولات در روان شناسی معاصر، تمرکز علم روان شناسی از آسیب شناسی روانی، پرداختن به ناهنجاری ها و اختلافات به سمت موضوعاتی همچون عواطف و هیجانات مثبت، معنویت، خلاقیت، فضایل اخلاقی افزایش و بهبود بهزیستی، کیفیت زندگی، شادکامی و امیدواری معطوف گردید.

پیشرفت سریع فن آوری و ارتباطات با وجود مزایای فراوانی که دارند خلأی برای انسان ها به ارمغان آورده اند. افسردگی، یاس، ناامیدی و بسیاری از مشکلات روان شناختی در جوامع پر شده است. مارتین، سلیگمن در دوره ی ریاستش بر انجمن روان شناسی آمریکا در ۱۹۹۸ از روان شناسان کاربردی خواست به اصل خود برگردند و در کنار درمان و شفای بیماران روانی به پربارتر و رضایت بخش تر کردن زندگی انسان ها و همچنین به شناسایی و پرورش استعداد های آن ها هم توجه کنند. (سلیگمن و جیکزنت میهای، ۲۰۰۰). و در همین سال روان شناسی مثبت نگر رابنیان نهاد. که یکی از فواید پرورش استعدادها از دیدگاه پژوهشگران تمرین استفاده از نقاط قوت موجب افزایش رضایت از زندگی و بهزیستی روان شناختی نوجوان می شود. (ستوکایاما، وود، مالتبی، اداس و همکاران، ۲۰۱۱). آنچه که امروزه در آموزش بسیار مهم و حیاتی به نظر می رسد این است که باید به شاگردان کمک شود تا مهارت خود را در تفکر و استدلال افزایش دهند و اطلاعات موجود را پردازش کنند و آن ها را به کار برند.